

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย

Political information acceptance behavior from mass media, and political participation of people
case study : Chiang Rai Province

อาจารย์สิงห์ สิงห์ขจร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
singhbsru@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย (2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย (3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงราย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เพราะมีทั้งภาพและเสียงจึงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยสื่อโทรทัศน์มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด เพราะมีทั้งภาพและเสียง รองลงมาคือวิทยุ และหนังสือพิมพ์ ทำให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีผลต่อประชาชนมากที่สุด 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นประจำ และชักชวนผู้อื่นให้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเป็นประจำ ทำให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งเท่านั้น 3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน คือ การไม่มีเวลาและมีความสนใจในเรื่องของการเมืองน้อย อยากให้สื่อมวลชนเสนอข่าวแบบเป็นกลางและการนำเสนอข่าวสารให้รอบด้าน สื่อมวลชนมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวสาร

คำสำคัญ: พฤติกรรม的开รับข่าวสาร สื่อมวลชน การมีส่วนร่วมทางการเมือง จังหวัดเชียงราย

Abstract

The objection of this research is to study (1) Political information acceptance behavior from mass media of people case study : Chiang Rai Province (2) political participation of people case study : Chiang Rai Province (3) problem, difficulty and suggestion on political information acceptance from mass media and the political participation of people case study : Chiang Rai Province

This is the surveying research; population of the research is 400 people living in Chiang Rai Province ; the tool of the research is questionnaire; and data statistical analysis by using computer program, and report in frequency and percentage.

The results found: 1) the study on the political information acceptance behavior from mass media of people case study : Chiang Rai Province most media accepted is television, because of having photograph as well as sound makes the television most convincing, newspaper and internet are as the next rank; 2) the study on the political participation of people case study : Chiang Rai Province the average point is as medium level, but always going voting as regular, and the result shows that the people case study : Chiang Rai Province persuade others to exercise the right to vote on a regular basis. 3) the study on the problem, difficulty and the suggestion on the political information acceptance from mass media is the reason of having no time and not being interested in politics, mass media to be neutral., mass media have to presentation all the fact of the news ., media ethics.

Keywords: information acceptance behavior, mass media, political participation, Chiang Rai

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย การสื่อสารในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนทุกคน เพราะตั้งแต่เราตื่นนอนจนนอนหลับนั้น ทุกอย่างเกี่ยวข้องกับการสื่อสารแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม การสื่อสารเป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐานซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ การสื่อสารเป็นพื้นฐานของกิจกรรมทางสังคมและการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนซึ่งมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การเปิดบริโภคข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน จะช่วยสนองตอบความต้องการของตนเองได้ การเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย และพฤติกรรมบางอย่างได้ โดยที่การเลือกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของแต่ละบุคคลย่อมมีวัตถุประสงค์ และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนที่แตกต่างกันออกไป โดยสื่อมวลชนในที่นี้จะหมายถึงสื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ไปสู่มวลชน พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนนั้นมีส่วนทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

ในปัจจุบันจังหวัดเชียงรายมีอำเภอทั้งหมด 18 อำเภอ มีประชากรอยู่อาศัยถึง 1,198,218 คน เป็นอันดับที่ 14 ของประเทศ ซึ่งตามดัชนีการมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งอยู่ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี 2550 ซึ่งจัดทำโดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย จังหวัดเชียงรายอยู่ในอันดับที่ 11 ของประเทศ ซึ่งพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและประสงค์จะศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย ว่าการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนเป็นอย่างไรและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย

นิยามศัพท์

พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน หมายถึง การอ่าน การรับฟัง การรับชมและการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน โดยพิจารณาจากความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์ และการเปิดรับอินเทอร์เน็ตของประชาชนในจังหวัดเชียงราย

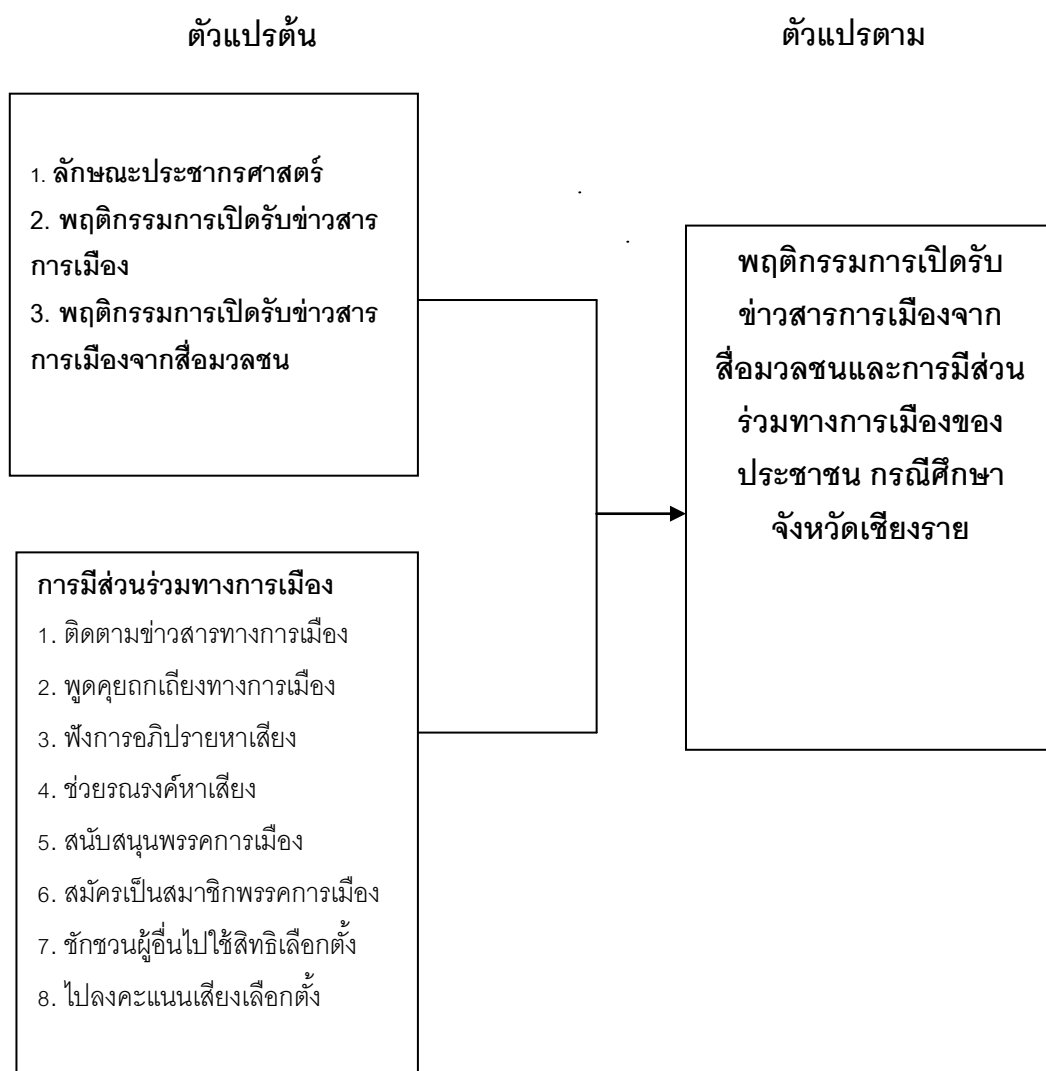
การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางการเมือง ได้แก่ การติดตามข่าวสารทางการเมือง พูดคุยถกเถียงทางการเมือง ฟังการอภิปราย/หาเสียง ช่วยรณรงค์หาเสียง สนับสนุนพรรคการเมือง/นักการเมือง สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดเชียงราย

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อกลางที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารและความรู้ไปสู่ประชาชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

ข่าวสารการเมือง หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และข้อคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกและนายก อบต. เทศบาล และ อบจ. การอภิปรายหาเสียงของนักการเมือง ผู้นำประชาชน ข่าวสารเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลและการตัดสินใจของรัฐบาล

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงราย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนแต่ละประเภทและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
2. ทำให้สื่อมวลชน ได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการนำเสนอข่าวสารทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น
3. ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาพัฒนาการเมือง กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พรรคการเมืองและนักการเมือง สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัย ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานทางการเมือง ทั้งการเมืองระดับท้องถิ่นและการเมืองระดับประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานของตน
4. ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้แก่ นักวิจัย นักวิชาการ สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้ประกอบการศึกษาวิจัยในโอกาสต่อไป

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ประมวลและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อการรณรงค์การเลือกตั้งมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดในเรื่องการสื่อสาร กระบวนการสื่อสาร (Communication) ที่เป็นกระบวนการถ่ายทอดสารระหว่างมนุษย์ตามองค์ประกอบของการสื่อสารขั้นพื้นฐานนั้นได้เข้ามาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบการเมือง เพราะระบบการเมืองก็ต้องมีการสื่อสารไปสู่ประชาชนไม่ว่าจะด้วยจุดประสงค์ใดๆ ก็ตาม จากแนวคิดทางการสื่อสารการเมืองจะเห็นว่าองค์ประกอบดังกล่าวยึดโยงตามกฎหมายและระบอบของสังคม จึงทำให้การทำความเข้าใจระหว่าง ระบบการเมือง ประชาชน ล้วนแล้วแต่มีการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง
2. แนวคิดในเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารดังกล่าว เน้นความสำคัญของการเปิดรับข่าวสารที่เสริมสร้างให้บุคคลมีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นตามสภาวะที่แตกต่างกันระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลหรือสื่อเฉพาะกิจก็ตาม ทั้งนี้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในที่สุด

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

3. แนวคิดในเรื่องพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน แนวคิดในเรื่องพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน จะเห็นได้ว่าการเปิดรับข่าวสารจะขึ้นอยู่กับลักษณะทางประชากรของแต่ละบุคคลซึ่งได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ภูมิฐานะ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งมีความแตกต่างกันทำให้บุคคลเลือกเปิดรับสื่อและ ข่าวสาร เลือกให้ความสนใจต่อสื่อ เลือกรับรู้และตีความหมายข่าวสาร ตลอดจนเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสื่อแตกต่างกันไปตามความเชื่อ ทศนคติ ประสพการณ์ และความต้องการของแต่ละบุคคลในระบบสังคมโดยรวม

4. แนวคิดในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยมีอยู่หลายรูปแบบและหลายระดับ ที่สำคัญจะต้องเป็นการกระทำที่เป็นไปด้วยความสมัครใจของแต่ละบุคคล ในกิจกรรมทางการเมือง เพื่อมีส่วนร่วมโดยตรงและโดยทางอ้อมในการเลือกผู้ปกครองประเทศทั้งในระดับชาติ และในระดับท้องถิ่น และเพื่อมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะ และการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งให้การสนับสนุนหรือต่อต้านการตัดสินใจของรัฐบาล ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของบุคคลโดยการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การพูดคุยถกเถียงทางการเมือง การเสนอความคิดเห็นทางการเมือง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับสภาพภูมิหลังของแต่ละบุคคล คือ เพศ อายุ การศึกษา ภูมิฐานะ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลในสังคม

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยทางด้านการเปิดรับสื่อ การเปิดรับข่าวสารการเมืองและพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน มีผลต่อการสื่อสารในแง่การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตของผู้รับสาร สำหรับใช้เป็นข้อมูลตัดสินใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการติดตามข่าวสารการเมือง พูดคุยถกเถียงทางการเมือง ฟังการอภิปรายหาเสียง ช่วยรณรงค์หาเสียง สนับสนุนพรรคการเมือง/นักการเมือง สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากรทั่วไปในจังหวัดเชียงราย ไม่จำกัดเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิฐานะ ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรของจังหวัดเชียงราย ณ เดือนธันวาคม 2553 พบว่ามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,198,218 คน

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตจังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตารางสำเร็จรูปของ TARO YAMANE กำหนดว่า ประชากรเกิน 100,000 คน ต้องการระดับความเชื่อมั่น 95 % และความผิดพลาดไม่เกิน 5 % ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างมาทำการวิจัยอย่างน้อย 400 คน

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาการสร้างแบบสอบถามอย่างละเอียดตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ถูกสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนโดยมีเนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากรประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาสูงสุด ที่อยู่อาศัย อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ 1.การติดตามข่าวสารการเมือง 2. การพูดคุยถกเถียงทางการเมือง 3. ฟังการอภิปรายหาเสียง 4. การสนับสนุนพรรคการเมือง 5. ช่วยรณรงค์หาเสียง 6. การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง 7. ชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง 8. ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) แจกแจงค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเรื่องข้อมูลลักษณะประชากร พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนแต่ละประเภทของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า

1. ลักษณะประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาเป็น เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 46-55 ปี ซึ่งมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมา มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 อันดับที่สามมีอายุ 18-25 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ น้อยที่สุดมีอายุมากกว่า 26-35 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาคือ สถานภาพโสด ซึ่งมีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และลำดับสุดท้ายคือ มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ลำดับสามคือจบ การศึกษาระดับอื่นๆ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และลำดับสุดท้ายคือ จบการศึกษาระดับปวช./ ปวส. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีที่อยู่อาศัยในอำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเชียงแสน อำเภอเทิง อำเภอแม่ ลาว และอำเภอขุนตาล มีจำนวนเท่ากันคือ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นแม่บ้าน ซึ่งมีจำนวนถึง 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ลำดับสอง คือนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ลำดับสามคือ อื่นๆ จำนวน 60 คน คิด เป็นร้อยละ 15 และลำดับสุดท้ายคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ลำดับสามคือมีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 เป็นอันดับสุดท้ายคือ มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และ มีรายได้ 20,001-25,000 บาท ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

ประเภทของสื่อมวลชนที่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมใช้ในการเปิดรับข่าวสารอันดับหนึ่งคือ โทรทัศน์ อันดับสองคือวิทยุ อันดับสามคือหนังสือพิมพ์ และอันดับสุดท้ายคือนิตยสาร

การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่า สื่อประเภทโทรทัศน์มีความน่าเชื่อถือเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือวิทยุ อันดับสาม หนังสือพิมพ์ อันดับสี่คือ อินเทอร์เน็ต ส่วนอันดับสุดท้ายคือนิตยสาร

การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อในสื่อที่รับข่าวสาร เป็นอันดับหนึ่งคือ สื่อที่มีทั้งภาพและเสียง รองลงมาคือสื่อที่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานได้นาน อันดับสามคือความเชื่อถือในตัวผู้สื่อข่าวหรือนักข่าว อันดับสี่คือ เชื่อถือในตัวผู้อ่านข่าว อันดับสุดท้ายคืออื่นๆ ได้แก่ การรับฟังข่าวสาร ขึ้นอยู่กับหัวข้อวิจารณ์ มีการแสดงความคิดเห็นของหลายๆ คน

การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่า หนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมในการเปิดรับสื่อทางการเมือง 5 อันดับแรกจาก จำนวนหนังสือพิมพ์ที่สุ่มเก็บตัวอย่างจำนวน 8 สำนักพิมพ์ ดังนี้ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน แนวหน้า สยามรัฐ ผู้จัดการรายวัน ข่าวสด บางกอกโพสต์ โดยอันดับหนึ่งคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อันดับสองคือ เดลินิวส์ อันดับสามคือ มติชน อันดับสี่คือ แนวหน้า และอันดับสุดท้ายคือ สยามรัฐ

การจัดอันดับสถานีโทรทัศน์ที่ประชาชนในจังหวัดเชียงราย นิยมใช้ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง 5 อันดับแรกจากจำนวนสถานีโทรทัศน์ 9 ช่อง ดังนี้ ช่อง 3, 5, 7, 9, 11(สทท), ช่องทีวีไทย (TV Thai) โดยอันดับหนึ่ง ที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เลือกคือ สื่อจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 อันดับสอง คือ สื่อจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อันดับสาม คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 อันดับสี่ คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 และ สถานีโทรทัศน์อันดับสุดท้ายที่ประชาชนในจังหวัดเชียงรายนิยมใช้ในการเปิดรับสื่อคือสถานีโทรทัศน์ช่อง 7

การสำรวจด้านความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถามต่อสัปดาห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ โดยมีความถี่ในการรับข่าวสารทุกวัน มาเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนการรับข่าวสารจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ และวิทยุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับข่าวสาร 1-2 วันต่อสัปดาห์ ในขณะที่ การรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับข่าวสาร 3-4 วันต่อสัปดาห์

การสำรวจความเชื่อถือต่อข่าวสารทางการเมืองที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อถือต่อข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับจากสื่อทางด้าน

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางในขณะที่ความเชื่อถือต่อข่าวสารทาง
การเมืองที่ได้รับจากสื่อโทรทัศน์ อยู่ในระดับมาก

การอ่านข่าวสารทางการเมือง จากการรับสื่อประเภทต่างๆ จากข้อมูลการสำรวจพบว่า เหตุผลใน
การรับสื่อหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่คือ การพาดหัวข่าวมีความน่าสนใจ ส่วนเหตุผลในการรับสื่อนิตยสารพบว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกอ่านข่าวสารทางการเมืองที่มีรายละเอียดเนื้อหาดี มาเป็นอันดับหนึ่ง
ในขณะที่เหตุผลในการรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบอ่าน
ข่าวสารทางการเมืองเนื่องจากมีความรวดเร็วในการนำเสนอ

3. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การติดตามข่าวสารทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองนานๆ ครั้งจาก นิตยสาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการ
ติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นครั้งคราวจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ในขณะที่การติดตาม
ข่าวสารทางการเมืองพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารจากโทรทัศน์อยู่ในระดับประจำ
และจากผลการสำรวจพบว่า สื่อที่ได้รับความสนใจจากผู้ตอบแบบสอบถามต่อติดตามข่าวสารทางการเมือง
เป็นประจำโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์
นิตยสาร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยรับฟังการอภิปราย/หาเสียงทางการเมืองนานๆ ครั้ง จาก
ผู้สมัคร อบต. เทศบาล ผู้สมัคร อบจ. และผู้สมัคร สส. สว. ในขณะที่การรับฟังการอภิปราย/หาเสียงทาง
การเมืองเป็นครั้งคราว อยู่ในอันดับสองโดยมีการรับฟังการอภิปราย/หาเสียงทางการเมืองของผู้สมัครผู้ว่า
สส. สว. ,ผู้สมัคร อบจ. และผู้สมัคร อบต. เทศบาล และการรับฟังการอภิปราย/หาเสียงทางการเมืองใน
ลักษณะเป็นประจำอยู่ในอันดับสุดท้าย

การสำรวจในด้านของการช่วยรณรงค์หาเสียงทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยรณรงค์หาเสียงทางการเมือง ทั้งในด้านการหาเสียง ปิดโปสเตอร์
และแจกใบปลิว การช่วยรณรงค์หาเสียงทางการเมืองในลักษณะนานๆ ครั้งเป็นอันดับสอง ในขณะที่การ
ช่วยรณรงค์หาเสียงทางการเมืองในลักษณะบ่อยน้อยที่สุด อยู่ในอันดับสุดท้าย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมสนับสนุนพรรคการเมือง/นักการเมืองเลยใน
ลักษณะการบริจาคเงิน เข้าร่วมประชุม และให้ข่าวสารทางการเมือง ในขณะที่การสนับสนุนพรรค
การเมือง/นักการเมือง เป็นครั้งคราว อยู่ในอันดับสองโดยมีการสนับสนุนพรรคการเมือง/นักการเมืองใน
ลักษณะ การบริจาคเงิน การเข้าร่วมประชุม และการให้ข่าวสารทางการเมือง ส่วนการสนับสนุนพรรค

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

การเมือง/นักการเมืองในลักษณะบ่อนโดยการบริจาคเงินและร่วมประชุมให้ข่าวสารทางการเมืองอยู่ในอันดับสุดท้าย

การสำรวจในด้านของการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือกลุ่มผู้สมัครเลย ในขณะที่การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในลักษณะนานๆ ครั้ง อยู่ในอันดับสองโดยมีการการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของระดับท้องถิ่น (อบต. เทศบาล) ระดับจังหวัด อบจ. และระดับประเทศ (สส. สว.) และการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในลักษณะบ่อย น้อยที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นประจำ อบต. เทศบาล, อบจ. และ สส. สว. ในขณะที่การชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งทางการเมืองบ่อย อยู่ในอันดับสองโดยมีการชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งทางการเมือง อบต. เทศบาล อบจ. และ สส. สว. และการชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งทางการเมืองนานๆ ครั้ง อยู่ในอันดับน้อยที่สุด

การสำรวจในด้านของการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทางการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อบต. เทศบาล, อบจ. และ สส. สว. เป็นประจำ ในขณะที่การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทางการเมืองในลักษณะบ่อย อยู่ในอันดับสอง โดยมีการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของ อบต. เทศบาล อบจ. และ สส. สว. บ่อย และการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทางการเมืองในลักษณะนานๆ ครั้ง อยู่ในอันดับน้อยที่สุด

4. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีเวลา อันดับสองคือ ไม่ชอบหรือไม่สนใจ อันดับสามคือ ไม่เห็นประโยชน์ของการรับข่าวสารทางการเมือง และอันดับสุดท้ายคือ อื่นๆ ได้แก่ การเมืองน่าเบื่อ ความไม่เป็นกลางในการแสดงความคิดเห็นของพิธีกรข่าวไม่น่าเชื่อถือ และผู้ฟังมีอคติ ข้อเสนอแนะ ได้แก่ สื่อมวลชนบางส่วนไม่เป็นกลางทางการเมือง สื่อมวลชนต้องรับผิดชอบของการกระทำที่ล่วงไป อยากให้สื่อมวลชนเสนอข่าวแบบเป็นกลาง ไม่ชี้นำ ต้องเสนอข่าวสารให้รอบด้าน และอยากให้พัฒนาสื่อมวลชนในเรื่องจรรยาบรรณ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีเวลา อันดับสองคือ ไม่ชอบหรือไม่สนใจ อันดับสามคือ ไม่เห็นประโยชน์ของการรับข่าวสารทางการเมือง และอันดับสุดท้ายคือ อื่นๆ ได้แก่ ไม่มีโอกาสในการมีส่วนร่วม ขาดการประชาสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยากให้เป็นการสื่อสารทางจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ การจัดเวทีสาธารณะเพื่อให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมในการนำเสนอปัญหา อยากให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วม และอยากให้นักการเมืองมีคุณธรรมและจริยธรรม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของสิงห์ สิงห์ขจร เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของสตรี มีการรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เพราะมีทั้งภาพและเสียงจึงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยสื่อโทรทัศน์มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด เพราะมีทั้งภาพและเสียง สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตกานต์ ธนาโอฬาร เรื่อง การสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ในการเปิดรับข่าวสารการเมือง นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ในระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิศาล ปัญจสกุลวงศ์ เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดเพราะมีทั้งภาพและเสียงจึงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

จากผลการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดเชียงรายมีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างประชาชนเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีเหตุผลว่าสื่อโทรทัศน์มีทั้งภาพและเสียงจึงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนตั้งแต่อดีต จะพบว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ข่าวสารการเมืองของนักการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง เมื่อสถานีโทรทัศน์ได้ขยายเครือข่ายการส่งสัญญาณครอบคลุมพื้นที่ได้กว้างขวางจึงเริ่มมีบทบาทมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียงจึงทำให้ประชาชนเข้าใจข่าวสารได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ และการกำหนดวาระข่าวสารของสถานีโทรทัศน์นั้นสามารถทำให้มีความน่าสนใจทำให้ข่าวสารทางการเมืองน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ได้มีรายการเล่าข่าวซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากกับประชาชนเพราะสามารถเข้าใจได้ง่ายและรายการดังกล่าวได้มุ่งเน้นนำเสนอข่าวสารการเมืองทำให้ประชาชนเข้าถึงข่าวสารการเมืองได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัดเชียงรายเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเริ่มให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา 79 ปีจากที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ.2475 และให้สิทธิเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกัน การพัฒนาทางด้านการเมืองของสังคมไทยมีประสิทธิภาพปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจด้านการเมืองให้กับประชาชนอย่างแท้จริงถึงแม้จะมีตำราเรียนเกี่ยวกับการเมืองอยู่มากมาย ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางทั้งๆ ที่ในปัจจุบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการมุ่งเน้นในกิจกรรมที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้นซึ่งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งเป็นจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของประชาชนจังหวัดเชียงรายในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อมผ่าน ตัวแทนซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงยังมีให้เห็นไม่มาก

บทสรุป

พฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชน จากกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีเหตุผลว่าสื่อโทรทัศน์มีทั้งภาพและเสียงจึงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ในปัจจุบันการกำหนดวาระข่าวสารของสถานีโทรทัศน์ในรายการเล่าข่าวซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากกับประชาชนเพราะสามารถเข้าใจได้ง่ายและรายการดังกล่าวได้มุ่งเน้นนำเสนอข่าวสารการเมืองทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข่าวสารการเมืองได้มากยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กลุ่มตัวอย่างต้องการออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพราะต้องการมีส่วนร่วม มากกว่าคิดว่าต้องออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพราะเป็นหน้าที่ หรือการแสดงออกการชักชวนให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และประชาชนให้ความสนใจกับการเมืองในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล และ อบจ. มากกว่าการเมืองระดับชาติ สส. และ สว. แสดงให้เห็นว่าการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น

จากผลการวิจัย ทำให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงของประชาชนยังมีอยู่น้อย การกำหนดวาระข่าวสารของสื่อมวลชนควรมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรง เพื่อให้ประชาชนมีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในพื้นที่อื่นๆ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสตูล จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครนายก เป็นต้น
2. ควรทำการศึกษาพฤติกรรม的开รับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในโดยเฉพาะเจาะจงของกลุ่มตัวอย่าง เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน เป็นต้น

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความร่วมมือทางการเมืองของประชาชนทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงและการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อม

4. ควรทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองควรใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในประเด็นอื่นๆ

บรรณานุกรม

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2550) รายงานการพัฒนาคอนของประเทศไทย

ปี 2550 กรุงเทพมหานคร คีนพับบลิชซิ่ง

จิตกานต์ ธนาโอฬาร (2536) การสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย : ศึกษา

เฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสาร
ศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ (2549) การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน : จากแนวคิดสู่

ปฏิบัติการวิจัยในสังคมไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

วิศาล ปัญจสกุลวงศ์ (2548) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทาง

การเมืองของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สิงห์ สิงห์ขจร (2549) กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่

ได้รับคะแนนเสียงสูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2548 วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

----- (2552) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของสตรีกรณศึกษา กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา

เสถียร เขยประทับ (2540) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารการเมืองในสหรัฐอเมริกา กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

----- (2551) การสื่อสารกับการเมืองและประชาธิปไตยในสังคมพัฒนาแล้ว กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

McQuail, Denis. (1987) Mass Communication Theory : An Introduction. Beverly : Hills, CA:
Sage Publications

Huntington, Samuel P. and Dominguez, George I (1975) Political Participation in
Macropolitical Theory Handbook of Political Science Vol.3. p.33